1954

ఏప్రిల్, 7

బిశ్వభూషణ్ నాయక్
వర్సెస్
ది స్టేట్ ఆఫ్ ఒరిస్సా
[మెహర్ చంద్ మహాజన్ (సి.జె.), వివియన్ బోస్ మరియు గులామ్ హాసన్, న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

అవినీతి నిరోధక చట్టం, 1947 (II ఆఫ్ 1947) సెక్షన్ 5(1), (2), (3) మరియు సెక్షన్ 6 – సెక్షన్ కింద మంజూరు – ఏదైనా నిర్దిష్ట ఫారమ్‌లో ఉండాల్సిన అవసరం ఉందా – ఫిర్యాదు లేదా మంజూరులో ఏ వివరాలు ఇవ్వలేదు – దాని యొక్క చట్టపరమైన ప్రభావం.

ముఖ్య గమనిక:

అవినీతి నిరోధక చట్టం, 1947 (1947 చట్టం II)లోని సెక్షన్ 5(2) ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరం ఏదైనా నిర్దిష్ట రూపంలో లేదా వ్రాతలో ఉండటం లేదా వాస్తవాలను నిర్దేశించడం కోసం ఇది అవసరం లేదు అన్న దానికి సంబంధించి ఇవ్వబడింది. అయితే, మంజూరీ విషయంలో వాస్తవాలను చెప్పడం మంచిది, ఎందుకంటే మంజూరులో వాస్తవాలు వెల్లడి చేయనప్పుడు, అభియోగం మోపబడిన నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలకు సంబంధించి మంజూరు చేయబడిందని రుజువు ఇవ్వాలి, కానీ మంజూరీలో వాస్తవాలను నిర్దేశించడంలో ఒక లోపం ప్రాణాంతకం కాదు, వాస్తవాలు మరొక విధంగా నిరూపించబడతాయి.

చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2)కి అనుమతి నిర్ధారించబడిన పక్షంలో, అది కేసు ఉన్న పరిస్థితులలో, సెక్షన్ 5లోని సబ్-సెక్షన్ (1)లోని క్లాజ్ (ఎ)కి తప్ప మరేదైనా సంబంధం కలిగి ఉండకూడదు అందువల్ల మంజూరులో క్లాజ్ (ఎ)ను పేర్కొనడం వదిలివేసినప్పుడు అది చెల్లుబాటు కాదు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 5(3) ప్రకారం విచారణ (ప్రాసిక్యూషన్) చేయాల్సిందల్లా, నిందితుడు లేదా అతని తరపు వ్యక్తి తనకు తెలిసిన ఆదాయ వనరులకు అసమానమైన ద్రవ్య వనరులు లేదా ఆస్తిని కలిగి ఉన్నాడని మరియు నిందితుడు దానికి సంతృప్తికరంగా లెక్కచెప్ప లేదు. అది నిరూపించబడిన తర్వాత, దానికి విరుద్ధంగా రుజువు చేయబడకపోతే, నిందితుడు తన అధికారిక విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత

దుష్ప్రవర్తన అనే సెక్షన్ 5 ద్వారా సృష్టించబడిన కొత్త నేరానికి దోషి అని నిర్ధారించడానికి కోర్టు కట్టుబడి ఉంటుంది.

అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(ఎ) కింద నేరం వ్యక్తిగత లంచాలకు సంబంధించినది కానందున ఎలాంటి వివరాలు ఇవ్వలేదనే కారణంతో మంజూరులో లేదా అభియోగంలో ఎలాంటి చట్టవిరుద్ధత లేదని కూడా పేర్కొంది. సెక్షన్ 161 ఐ.పి.సి. కానీ సాధారణ స్వభావం మరియు వ్యక్తిగత సందర్భాలు అవసరం లేదు ఎందుకంటే సెక్షన్ 5(3) కోర్టు బయటకి తీయవలసి ఉంటుంది.

గోకుల్చంద్ ద్వార్కాదాస్ మొరార్కా వర్సెస్ ది కింగ్ (ఎ.ఐ.ఆర్ 1948 పి.సి.82 సూచించబడింది.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 33 ఆఫ్ 1952.

అదనపు సెషన్స్ జడ్జి యొక్క కోర్టు, కటక్- ధెంకనల్, కటక్, సెషన్స్ ట్రయల్ నం.9-సి 1950లో 1950 సెప్టెంబరు 19 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.66 1950లో కటక్లోని ఒరిస్సా హైకోర్టు 1952 ఫిబ్రవరి 19న తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఆర్టికల్ 134(1)(సి) ప్రకారం అప్పీలుదారు కోసం నూర్-ఉద్-దిన్ అహ్మద్, ఆర్. పట్నాయక్ మరియు ఆర్. సి. ప్రసాద్.

ప్రతివాది కోసం ఆర్. గణపతి అయ్యర్.

1954. ఏప్రిల్ 7. కోర్టు తీర్పును బోస్ జె. వెలువరించారు – అప్పీలుదారు ఒరిస్సా ప్రభుత్వం లో ఫ్యాక్టరీల ఇన్స్పెక్టర్ . ఒరిస్సా రాష్ట్రంలోని కర్మాగారాలు మరియు మిల్లులను తనిఖీ చేయడం అతని విధిలో భాగం. అతను ఆగస్టు 18, 1948 నుండి ఆగస్టు 27, 1948 వరకు మరియు 29 సెప్టెంబర్, 1948 నుండి అక్టోబర్ 30, 1948 వరకు వరుసగా కోరాపుట్ మరియు బాలాసోర్ జిల్లాలలో పర్యటించాడు. ఆ జిల్లాల్లో తాను తనిఖీ చేసిన కొన్ని మిల్లులతో సంబంధం ఉన్న వ్యక్తుల నుంచి లంచాలు వసూలు చేశాడనేది ఫిర్యాదు(ప్రాసిక్యూషన్) కేసు. లంచం ఇవ్వకుంటే వాళ్ల మిల్లులను మూసేస్తానని, లోపాలపై ఇతర జరిమానాలు విధిస్తానని బెదిరించేవాడని చెబుతున్నారు.

అక్టోబరు 3, 1948న బాలాసోర్ జిల్లాలోని బస్తాలో ఉన్న డాక్ బంగ్లాలో శిబిరం నిర్వహించాడు (క్యాంపింగ్). అతనిపై అందిన సమాచారం కారణంగా ఆ రోజు అతన్ని వ్యక్తిగతంగా మరియు వస్తువులను సోదా చేసి రూ.3,148లు అతని నుంచి స్వాధీనం చేసుకున్నారు. అందులో ట్రాప్గా చెల్లించిన రూ.450లు మరియు రూ.2,698లు అప్పటికే అతని ఆధీనంలో ఉన్నది. అక్కడికక్కడే అతడిని అరెస్టు చేశారు కాని తర్వాత బెయిల్పై విడుదల అయ్యాడు.

అతనిపై శాఖాపరమైన మరియు ఇతర చర్యలు తీసుకోబడ్డాయి మరియు చివరికి అతను 29 మార్చి, 1950న విచారణకు తీసుకురాబడ్డాడు మరియు అక్రమంగా అంగీకరించిన ఆకృతిలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తన కోసం అవినీతి నిరోధక చట్టం (II ఆఫ్ 1947)లోని సెక్షన్ 5(2) కింద అభియోగాలు మోపారు. మూడు నిర్దిష్ట లంచం తీసుకున్న నేరాలకు సంబంధించి భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161 కింద అతనిపై విడివిడిగా అభియోగాలు మోపబడ్డాయి మరియు విడివిడిగా అభియోగంనడుపబడ్డాయి, అయితే అతను మూడు అంశాలలో నిర్దోషిగా విడుదలైనందున మేము దాని గురించి ఇక్కడ పట్టించుకోవడం లేదు. అతని, నేరారోపణ ఇక్కడ సెక్షన్ 5(2) కింద మాత్రమే ఉంది. ట్రయల్ కోర్టు అతనికి నాలుగేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష మరియు జరిమానా రూ.5,000లు విధించింది. హైకోర్టు అప్పీల్పై నేరాన్ని సమర్ధించింది, అయితే శిక్షను రెండేళ్లకు మరియు జరిమానాను రూ.3,000లకు తగ్గించింది.

నిందితుడు మూడు పాయింట్లపై ఆర్టికల్ 134(1)(సి) కింద అప్పీల్ చేసేందుకు ధ్రువపత్రం(సర్టిఫికేట్) కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. వాటిలో రెండు సర్టిఫికెట్ల సమస్యను సమర్థించుకోవడానికి తగిన ప్రాముఖ్యత లేదని హైకోర్టు పేర్కొంది-ముఖ్యంగా రెండింటిలో ఒకటి ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రం పరిధిలోకి వచ్చింది. అయితే మొదటి అంశానికి ప్రాముఖ్యత ఉందని భావించి మూడింటికి అనుమతి(లీవ్) మంజూరు చేసింది. పాయింట్లు ఈ క్రింది విధంగా రూపొందించబడ్డాయి:
"(i) ఈ రకమైన కేసులో అనుమతి యొక్క ఆవశ్యకత గురించి ఈ కోర్టు యొక్క అభిప్రాయం మరియు ఎఐఆర్ 1948 పి.సి. పేజీ. 82లోని మొరార్కా కేసు యొక్క వివరణ ఈ కోర్టు తన తీర్పులో తీసుకోవడం సరైనదేనా;
(ii) తీర్పులో ప్రస్తావించబడిన మరియు అప్పటి నుండి నివేదించబడిన సుప్రీం కోర్టు యొక్క తాజా నివేదించబడని కేసుకు సంబంధించి లంచం కేసులో సహచరుడైన సాక్షి యొక్క ధృవీకరణకు సంబంధించిన అవసరాలకు సంబంధించి ఈ కోర్టు యొక్క వివరణకు 1952లో ఎస్.సి.జె. పేజీ. 46 సరైనదేనా;

మరియు
(iii) అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(3) ప్రకారం అంచనాలను నిర్ధారించడంలో ఉత్పన్నమయ్యే పరిగణనలకు సంబంధించి ఇప్పటి నిర్ణయం ద్వారా ప్రతిపాదించబడిన చట్టం సరైనదేనా అని అప్పీల్ చేయాలనుకుంటున్నారా ."
మొదటి పాయింట్ ఈ విధంగా పుడుతుంది. అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5లో నాలుగు రకాల నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనలను పేర్కొనడం జరిగింది . అవి ఉప-విభాగం (1)లో క్లాజులు (ఎ), (బి), (సి) మరియు (డి) అని పేర్కొనబడ్డాయి. మంజూరు సాధారణమైనది మరియు ఈ నాలుగు నేరాలలో ఏది ఉద్దేశించబడిందో పేర్కొనలేదు. ఇది క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:
"ఒరిస్సా ప్రభుత్వం.
వాణిజ్యం మరియు కార్మిక శాఖ.
ఆర్డర్ నం. 4561/కాం., తేదీ 3-11-1948.
అవినీతి నిరోధక చట్టం, 1947 (II ఆఫ్ 1947)లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం, రాష్ట్ర(ప్రావిన్స్) వ్యవహారాలకు సంబంధించి పనిచేస్తున్న ఒరిస్సాలోని ఫ్యాక్టరీ ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీ బి.బి. నాయక్పై పేర్కొన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని సబ్ సెక్షన్ (2) కింద ప్రాసిక్యూషన్కు ఆమోదం తెలిపేందుకు ఒరిస్సా గవర్నర్ సంతోషిస్తున్నారు.
2. చేసిన నేరం యొక్క స్వభావం:
అధికారిక విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తన.
గవర్నర్ ఆదేశం మేరకు, ఎస్ డి./-వి. రామనాథన్, ప్రభుత్వ కార్యదర్శి గోకుల్చంద్ ద్వార్కాదాస్ మొరార్కా వర్సెస్ ది కింగ్ (1)లో జరిగిన ప్రివీ కౌన్సిల్ అటువంటి అనుమతి చెల్లదని వాదించబడింది. ఈ వాదనను ఉన్నత న్యాయస్థానం (హైకోర్టు) తోసిపుచ్చింది. మేం హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తున్నాం.
ఆధారపడిన ప్రైవీ కౌన్సిల్ తీర్పు ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:
"వారి ప్రభువు(లార్డ్షిప్)ల దృష్టిలో, క్లాజ్ 23 యొక్క నిబంధనలకు లోబడి ఉండాలంటే, అభియోగాలు మోపబడిన నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలకు సంబంధించి అనుమతి మంజూరు చేయబడిందని నిరూపించబడాలి. 23వ నిబంధన నిర్దిష్ట రూపంలో లేదా వ్రాతపూర్వకంగా ఉండవలసిన అవసరం లేదు కాబట్టి, వాస్తవాలు ఉండాలి' అని సూచించబడటం స్పష్టంగా కోరదగినది, అయితే ఇది అవసరం లేదు. అభియోగాలు మోపబడిన నేరం మంజూరు విషయంపై తెలియదు, ప్రాసిక్యూషన్ ఆ వాస్తవాలను మంజూరు చేసే అధికారం ముందు ఉంచినట్లు అదనపు సాక్ష్యాల ద్వారా నిరూపించాలి."

జ్యుడీషియల్ కమిటీ తీర్పు 23వ నిబంధన, కాటన్ క్లాత్ మరియు నూలు (నియంత్రణ)లోని ఉత్తర్వు, 1943 కు సంబంధించినది. కానీ సూత్రాలు ఇక్కడ వర్తిస్తాయి. అవినీతి నిరోధక చట్టం కింద మంజూరీ ఏదైనా నిర్దిష్ట రూపంలో ఉండాల్సిన అవసరం లేదు, లేదా వ్రాతపూర్వకంగా లేదా అది ఇచ్చిన

ఆర్డర్లోని   క్లాజ్ 23 కింద ఉన్న వాస్తవాలను నిర్దేశించడం కంటే ఎక్కువ అవసరం లేదని ప్రభువులు ఆలోచిస్తున్నారు. అటువంటి కోర్సు యొక్క వాంఛనీయత స్పష్టంగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే మంజూరు రుజువులో వాస్తవాలు పేర్కొనబడనప్పుడు ఇవ్వాలి సాక్ష్యం(అలియున్ డె) ఛార్జ్ చేయబడిన నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలకు సంబంధించి అనుమతి ఇవ్వబడింది, కానీ వాస్తవాలు ఉన్నంత వరకు అలా చేయకపోవడం ప్రాణాంతకం కాదు, మరియు అవి వేరే విధంగా నిరూపించబడతాయి.

మంజూరీకి సంబంధించిన వాస్తవాలను సరైన మంజూరు చేసే అధికారం ముందు ఉంచినట్లు హైకోర్టు గుర్తించింది. మేము టెలిఫోన్ కాల్లు   మరియు ఇలాంటి వాటికి సంబంధించిన సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే మంజూరు చేయమని కోరుతూ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ లేఖ ((ఎగ్జిబిట్) 25) మంజూరుపై ఆధారపడిన వాస్తవాలను చూపడానికి సరిపోతుంది. 'ఇది ఈ నిబంధనలలో ఉంది:

శ్రీ బి.బి. నాయక్, ఫ్యాక్టరీస్ ఇన్స్పెక్టర్ , ఒరిస్సా, ఈ జిల్లాకు తన పర్యటన సందర్భంగా కొన్ని మిల్లులను సందర్శిస్తున్నారని మరియు మిల్లుల యజమానులకు చేటు ముప్పు పొంచి ఉందని భయపెడుతూ మేనేజర్ లేదా యాజమాన్యం నుండి అక్రమ ప్రతిఫలంగా (గ్రాటిఫికేషన్) భారీ మొత్తాలను వసూలు చేసినట్లు నాకు అందిన సమాచారం మేరకు నివేదించిన గౌరవం నాకు ఉంది. అక్టోబరు 2, 1948 తేదీ సాయంత్రం పోలీసు సూపరింటెండెంట్ మరియు మరో ఇద్దరు గౌరవనీయులైన పెద్దమనుషులు మరియు మిల్లు యజమానుల సమక్షంలో నా సంతకంతో కూడిన 3 వందల రూపాయల నోట్లను అందజేయడం ద్వారా ఈ సమాచారం యొక్క సత్యాన్ని ధృవీకరించడానికి ఏర్పాటు చేయబడింది. అక్టోబరు 3వ తేదీన ఫ్యాక్టరీ ఇన్స్పెక్టర్ మూడు వంద రూపాయల నోట్లతో సహా రూ.450 అక్రమ ప్రతిఫలాన్ని(గ్రాటిఫికేషన్) పొందారు, ప్రాసిక్యూటింగ్ ఇన్స్పెక్టర్ అతని వద్ద నుండి రూ.2,698 భారీ మొత్తంతో పాటు గుర్తులు వేసిన నోట్లను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

అవినీతి నిరోధక చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం, నిందితుడు దేశానికి సంబంధించిన (ప్రావిన్షియల్) ప్రభుత్వం (గవర్నమెంట్)లో ప్రభుత్వ ఉద్యోగిగా(పబ్లిక్ సర్వెంట్)గా ఉన్నందున, నేరాన్ని గుర్తించే ముందు సెక్షన్ 161, భారతీయ శిక్షాస్మృతి (ఇండియన్ పీనల్ కోడ్) లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 5 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) కింద ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వ అనుమతి అవసరం.

ఈ లేఖలో పేర్కొన్న వాస్తవాల ఆధారంగా మంజూరు, అంటే భారీ మొత్తంలో లంచాలు అందుకున్నాడు మరియు అతని వద్ద గుర్తించిన రూ. 2,698లు ప్రస్తుత నేరాన్ని(ప్రాసిక్యూషన్) ధృవీకరించడానికి సరిపోతుంది. ప్రభుత్వం ముందు ఉంచిన వాస్తవాలు భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్

161 మరియు అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1) లోని క్లాజ్ (ఎ)లోని నేరాలకు మాత్రమే సంబంధించినవని ఈ లేఖ మరియు ఇతర సాక్ష్యాధారాల ద్వారా స్పష్టమైంది. అవి క్లాజులు (బి) లేదా (సి)కి సంబంధించినవి కావు. కాబట్టి, మంజూరు సెక్షన్ 5(2)కి పరిమితం చేయబడినప్పుడు, కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, సెక్షన్ (5) లోని సబ్-సెక్షన్ (1)లోని క్లాజ్ (ఎ)కి తప్ప మరి దేనికీ సంబంధించినది కాదు. కాబట్టి, మంజూరులో నిబంధన (a)ని పేర్కొనకుండా ఉండటం చెల్లుబాటు కాకుండా చేయదు.

ప్రస్తుత ప్రాసిక్యూషన్ సెక్షన్ 5(1)(ఎ)కి పరిమితం చేయబడింది, ఇది క్రింది విధంగా సాగుతుంది:
"(1) భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161లో పేర్కొన్న విధంగా ప్రభుత్వ ఉద్యోగి తన విధి నిర్వహణలో ఏదైనా అక్రమ దుష్ప్రవర్తన (ఎ) అతను అక్రమ ప్రతిఫలం (చట్టపరమైన వేతనం కాకుండా) అలవాటుగా అంగీకరిస్తే లేదా పొందినట్లయితే లేదా ఆమోదించడానికి అంగీకరించినట్లయితే లేదా తన కోసం లేదా ఏ ఇతర వ్యక్తి కోసం పొందడానికి ప్రయత్నించినా నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు చెబుతారు, పై ఉప-విభాగం (3) వస్తుంది, ఇది ఈ నిబంధనలలో కొత్త సాక్ష్యం నియమాన్ని నిర్దేశిస్తుంది:

"సబ్సెక్షన్ (2) కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన ఏదైనా విచారణలో, నిందితుడు లేదా అతని తరపున ఏ ఇతర వ్యక్తి ఆధీనంలో ఉన్నారనే వాస్తవం, నిందితుడు తనకు తెలిసిన మూలాధారాలకు అసమానమైన ద్రవ్య వనరులు లేదా ఆస్తిని సంతృప్తికరంగా లెక్కించలేడు. ఆదాయాన్ని రుజువు చేయవచ్చు మరియు అటువంటి రుజువుపై కోర్టు భావించాలి, విరుద్ధంగా రుజువు చేయబడితే తప్ప, నిందితుడు తన అధికారిక విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డాడని మరియు అతని నేరారోపణ కేవలం అటువంటి ఊహ ఆధారంగా మాత్రమే అన్న కారణంతో చెల్లదు.

"అందువల్ల, ప్రాసిక్యూషన్ చేయాల్సిందల్లా, నిందితుడు లేదా అతని తరపున ఒక వ్యక్తి తనకు తెలిసిన ఆదాయ వనరులకు అసమానమైన ద్రవ్య వనరులు లేదా ఆస్తిని కలిగి ఉన్నారని మరియు నిందితుడు సంతృప్తికరంగా లెక్కించలేదని చూపించడమే. అది రూపొందించిన తర్వాత, విరుద్ధంగా రుజువు చేయబడితే తప్ప, సెక్షన్ 5 ద్వారా సృష్టించబడిన కొత్త నేరానికి నిందితుడు దోషి అని కోర్టు భావించాలి, అది అతని అధికారిక విధి నిర్వహణలో నేరపూరిత దుష్ప్రవర్తన.

ఇప్పుడు నిందితుడు వద్ద రూ. 3,148లు ఆధీనంలో ఉంచుకొని దొరికాడు. ఆయన ఖాతాలో రూ.450లను ఆ మొత్తంలో ట్రాప్గా అప్పట్లో అతనికి చెల్లించినట్లు చూపించారు. అతను ఆ నేరం నుండి

విముక్తి పొందాడు, కాబట్టి అతను ఖాతాలో మిగిలి ఉన్న రూ. 2,698లకు లెఖ్ఖ చెప్పాలి. పర్యటనలో ఉన్నప్పుడు పర్యాటక (టూరింగ్) అధికారి తనతో నగదు రూపంలో తీసుకెళ్లడానికి ఇది పెద్ద మొత్తం. అతని వివరణ సంతృప్తికరంగా పరిగణించబడలేదు మరియు మేము ఈ కోర్టులో పట్టించుకోలేదన్నది వాస్తవం. అందువల్ల, ఇది అతనికి తెలిసిన ఆదాయ వనరులకు అసమానంగా ఉందా లేదా అనేది చూడాల్సి ఉంది.

నిందితుడు ప్రభుత్వ ఫ్యాక్టరీ ఇన్స్పెక్టర్ అని, అతని జీతం కేవలం నెలకు రూ. 450లని మాకు చెప్పారు. పదమూడు నెలల మొత్తం సర్వీసు కాలంలో అతను డ్రా చేసిన మొత్తం రూ. 6,045 జీతంగా మరియు రూ. 2,155 ప్రయాణ భత్యంగా. అతను తగిన ఆదాయం లేని 0.648 ఎకరాల భూమిని కూడా కలిగి ఉన్నాడు. నిందితుడి ఖాతాలో ఖర్చు చూస్తే, అతనికి గణనీయమైన కుటుంబ పరమైన ఖర్చు ఉండడం వల్ల ఆదా చేయడానికి సరిపడ ఆదాయం లేదని ఉన్నత న్యాయస్థానం (హైకోర్టు) కనుగొంది, ఇతర ఆదాయ మార్గాలేవీ వెల్లడించలేదు. అతను ఒక నెల పాటు ప్రధాన కార్యాలయానికి దూరంగా ఉన్నప్పటికీ, అతని హోదా మరియు అతని స్థానంలో ఉన్న ఏ పర్యాటక (టూరింగ్) అధికారికి కూడా తన పర్యటన ప్రయోజనాల కోసం ఇంత పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు అవసరం లేదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అతని వివరణను రెండు కోర్టులు సంతృప్తికరంగా పరిగణించలేదు మరియు నమ్మలేదు. ఇవన్నీ వాస్తవ సంబంధ ప్రశ్నలు. పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలు ఉన్నట్లు కనుగొనబడి, నిందితుడి వివరణ సంతృప్తికరంగా లేదని తిరస్కరించబడిన తర్వాత, సెక్షన్ 5(3) ఒక్కసారి అమలుపరచబడి, న్యాయస్థానం తన నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉంది. (సెక్షన్లో ఉపయోగించిన పదం "షల్", "మే" కాదు) సెక్షన్ 5(2) ప్రకారం నిందితుడు దోషి అని, ప్రత్యేకించి సెక్షన్లోని ఈ భాగం ఇలా చెబుతోంది – "మరియు అతని విశ్వాసం కేవలం అటువంటి ఊహపై ఆధారపడిన కారణంగా మాత్రమే చెల్లదు."

నేరారోపణను నిలబెట్టడానికి ఈ వాస్తవాలు మాత్రమే సరిపోతాయి మరియు ఇతర విషయాలను మనం పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదు. హైకోర్టు అనుమతి సరిపోతుందని మరియు నిందితులను దోషులుగా నిర్ధారించడంలో సరైనది.

హైకోర్టు సర్టిఫికేట్లో పేర్కొన్న మూడవ అంశం ఛార్జ్లో వివరాలు లేకపోవడానికి సంబంధించినది మరియు మేము మంజూరులో వాదనల నుండి సేకరించాము. అయితే సెక్షన్ 5(1)(ఎ) కింద నేరం భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 161లో లాగా వ్యక్తిగతంగా లంచం తీసుకునే చర్యలను కలిగి ఉండదు, కానీ సాధారణ లక్షణాన్ని కలిగి ఉంటుంది కాబట్టి అటువంటి సందర్భంలో

ఆరోపణలు ఎటువంటి వివరాలను పేర్కొనవలసిన అవసరం లేదు. నిర్దిష్ట సందర్భాలలో సాధారణ అసహనాన్ని రుజువు చేయడానికి వ్యక్తిగత సందర్భాలు ఉపయోగపడవచ్చు, అయితే సెక్షన్ 5(3)ని కోర్టు విత్ డ్రా చేయాల్సిన అవసరం ఉన్నందున ఇది అవసరం లేదు. అందువల్ల మంజూరులో లేదా ఆరోపణలు ఎటువంటి చట్టవిరుద్ధం లేదు; లేదా నిందితుడు పక్షపాతం చూపలేదు ఎందుకంటే అతనికి వ్యతిరేకంగా పురికొల్పబడిన ప్రతిదీ అతనికి తెలుసు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ ఆధారపడిన వాస్తవాలను తిరస్కరించడానికి సాక్ష్యాలను అందించింది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 342 కింద అతన్ని పరీక్షించడంలో పైన పేర్కొన్న వాస్తవాల గురించి కూడా అతను ప్రశ్నించబడ్డాడు మరియు అతను కోరుకున్న విధంగా వివరణ ఇవ్వడానికి అతనికి అవకాశం ఇవ్వబడింది.

అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు తిరస్కరించబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.